

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zo nodig enige bekorting aan te brengen

ALCOHOL ALS ANTIDOTUM BIJ ACUTE COCAINEVERGIFTIGING

Naar aanleiding van vorengenoemd artikel van collega HÖWELER zij het mij vergund het volgende op te merken.

Niet vaak, maar toch regelmatig, neemt men gevallen waar, waarbij in plaats van novocaine een oppervlakte-anaestheticum, meestal cocaine, wordt ingespoten. De sterkte en aard der oppervlakte-anaesthetica zijn zodanig, dat bij inspuiting deze stoffen zeer schadelijke gevolgen, dikwijls zelfs de dood van het slachtoffer, tengevolge hebben. De rechtstreekse uitvoerders van dit onheil zijn bijna steeds keel-, neus-, oorartsen, omdat deze veel met oppervlakte-, zowel als met infiltratie-anaesthetica werken. Niet zelden worden bij één operatie beide soorten stoffen gebruikt. In het onderhavige geval werd de vergissing begaan, omdat een vacantiëzuster waarnam. Mondeling kwam mij nog een recent geval ter ore van een Nederlandsen collega, die zijn fout op het allerlaatste ogenblik bemerkte: er werd slechts een minimale hoeveelheid cocaine ingespoten.

Om kort te gaan, steeds dreigt de ongelukkige rhino-laryngoloog het onheil een injectiespuit met de verkeerde en dodelijke oplossing in de hand gedrukt te krijgen.

De firma „Ciba” kleurde reeds meer dan 10 jaar geleden haar percaïneoplossing bestemd voor oppervlaktegebruik rose. Bij gebruik trof het mij, hoe rustgevend het is, te kunnen zien, dat men geen rose oplossing inspuit. Ook met andere oppervlakte-anaesthetica is dit gemakkelijk te bereiken. De apotheker van het Militair Hospitaal Tjimahi kleurt op mijn verzoek alle oppervlakte-anaesthetica. Hij bereikt een diep rose-rode kleur door per 50 cm³ oplossing van het verdovingsmiddel 1 druppel 1 pCt. fuchsinum-oplossing toe te voegen.

Fuchsinum is een mengsel van zoutzure zouten der rosaniline kleurstoffen en hun verwanten, is geheel ongiftig, gaat geen verbindingen aan met het anaestheticum en is gemakkelijk oplosbaar in water. Het enige nadeel, dat ik ervan bedenken kan, is dat het bij morsen vlekken kan geven, die echter gemakkelijk te verwijderen zijn, onder andere door 3 pCt. ammoniacale H₂O₂ of zoutzure alcohol (mededeling van D. DE JONG, apotheker Militair Hospitaal Tjimahi).

Hiertegenover staat het onschatbare voordeel, dat zelfs aan een analphabeet te leren is, dat rose oplossingen nooit voor injectie geschikt zijn. Mocht de help(st)er in die mate met zijn (haar) gedachten elders wezen, dat hij (zij) toch het oppervlakte-anaestheticum ter inspuiting aanbiedt, dan ziet de arts altijd nog, zelfs in een halfdonkere kamer, op slag het dreigende gevaar.

Hetzou mijns inziens aanbeveling verdienen, als van overheidswege voorgeschreven werd, dat oppervlakte anaesthetica slechts in gekleurde oplossing mogen worden verstrekt.

Tjimahi, 14 September 1947

O. L. E. DE RAADT
Hoofd K.N.O. Afd. Militair Hospitaal

ENKELE VORMEN VAN KAALHEID

Naar aanleiding van de klinische les van collega E. H. HERMANS over enkele vormen van kaalheid 1), zou ik gaarne het volgende opmerken.

Einde 1942 heb ik aan de redactie van het *Geneeskundig Tijdschrift van Ned. Indië* een beschrijving doen toekomen over alopecia areata bij een gezonde zui-geling van ongeveer een jaar, welk artikel echter door de bezetting van Java

1) N. T. v. G. 20 September, 1947.

nooit is verschenen. Met den marinedermatoloog VAN HEUSDEN heb ik dit kindje kunnen controleren: wij hebben vele malen praeparaten van huid en haar gemaakt zonder schimmels te kunnen aantonen. Familiaire belasting was niet bekend. Wij hebben toen de diagnose samengesteld en waargenomen dat een speelgenoot uit de zandbak hetzelfde verschijnsel ging tonen.

Monilethrix zag ik familiair in een Menadonese familie waarin ook albino's voorkwamen. Mijn patiëntje, een jongen van 10 jaar, was geestelijk volwaardig. Op de strekzijden van armen en benen bestond keratosis pilaris; strijken over de hoofdhuid gaf het gevoel of men over een notemuskaatrasp heenging. Er bestond eenzelfde keratose in het buitenste gedeelte der wenkbrauwen. In mijn tegenwoordige praktijk zag ik met den huisarts een familie met 5 kinderen die allen monilethrix hadden. De wenkbrauwen en oogharen ontbraken. Op de leeftijd van 2 maanden kregen alle kinderen, op de jongste na, convulsies, die tot imbeciliteit leidden. Van een der kinderen die kortgeleden is gestorven, heb ik de hersenen aan prof. C. DE LANGE voor onderzoek gezonden.

Trichotillomanie en trichocryptomanie bij jonge kinderen behandelde ik door regelmatig het hoofdhaar zeer kort te houden. De tic kan dan niet tot uiting komen en na 3 à 4 maanden waren de kinderen van hun hebbelijkheid bevrijd.

In de kampen op Java zag ik verscheiden kinderen lijdende aan avitaminotische verschijnselen gepaard gaande met sterke haaruitval, vooral in de streek van de kruin tot de nek. De haaruitval was vrij diffuus en gaf het uiterlijk „van de hals van een geplukte kip” volgens een van mijn patiëntjes. In Nederland zag ik ook enkele ex-kampkinderen die het verschijnsel nog toonden. De meeste dezer kinderen hadden oedeem, een enkele had pellagrasymptomen. Op kaalhoofdigheid kon men goede invloed uitoefenen door grote hoeveelheden poviet of marmite. Het verdere dieet was dan ook al veel beter geworden zodat het moeilijk was uit te maken of we met een inositoltekort hadden te maken.

Ook *tinea capitis* kan door het afbreken van de zieke haren kale plekken geven. Misschien is het niet onaardig te vermelden hoe wij ons in het kamp hebben beholpen toen wij een zeer hardnekkig geval van tinea bij een meisje van ongeveer 6 jaar wilden genezen. De pogingen om aan ontharingsmiddelen te komen en de bereiding van pikpleister liepen op niets uit. Wij hebben toen de schedel volkomen kaal geknipt, onze enige vooroorlogse Amerikaanse leucoplast in kleine stukjes op de behaarde huid geplakt; met veel geduld, vooral van de zijde van het patiëntje, was zij binnen twee weken geëpileerd. Als beloning voor al onze moeite mochten wij het kind met de bevrijding afleveren met een redelijk behaard en schimmelvrij hoofd.

Le signe de l'omnibus van SABOURAUD is gegeven aan de luetische alopecie van de wenkbrauw; ook *lepra* geeft haaruitval met name aan de wenkbrauw, een verschijnsel waarop onze polycliniekmantri's ter dege plachten te letten.

Baarn, 20 September 1947.

D. P. R. KEIZER

DE TOEDIENING VAN SULFONAMIDES

In het N. T. v. G. van 13 September j.l. blz. 2599 geeft collega FELTKAMP, en in het nummer van 20 September j.l. blz. 2649 geven de collegae VAN RIJSSEL en MEYLER bezwaren aan, die zich bij de toediening van sulfonamides kunnen voordoen. Collega FELTKAMP refereert de gunstige invloed van bicarbonas natricus tegen deze klachten. Hij noemt ook even het dieet. Zou het niet nuttig zijn bij het voorschrijven van sulfonamides steeds het dieet aan te geven, dat alcaliserend werkt op de urine: melk, aardappelen, macaroni, wortelen, knollen, selderie, bonen en erwten, koolsoorten, spinazie, vers fruit, thee en koffie. Geen rijst, havermout, bruin brood, vlees, vis, spek, boter, kaas, eieren, en zo voort welke urine zuur maken. Zuiver wit brood behoort tot de eerste groep.

Nunspeet, 22 September 1947

A. VERSCHOOR